

VIII Międzynarodowe Spotkanie Szkoły Psychoanalizy EPFCL
pt. „Wiedza i ignorancja w przejściu do bycia analitykiem”.

Otwarcie nr 5. Cienie wiedzy

W Seminarium XXIV „L'insu...” Lacan mówi o przejściu [w procedurze *passee*] jako „rozpoznaniu siebie wśród cieni” („*se reconnaître entre soir*”) pod warunkiem wstawienia „*av*” („*se reconnaître entre s(av)oir*”), czyli „rozpoznaniu się pośród wiedzy” [1].

Cienie wiedzy. Przekaz poprzez świadectwa. Trudność przekazu jest oczywista. Czego oczekujemy od *passee*?

„Nieświadome jako wiedza artykułowana z *lalangue*, składa się z ciała, które nim mówi, związanego z nim jedynie poprzez realne, którym się rozkoszuje” [2]. Substancja *rozkoszująca się* (z fr. *jouissante*)? *Lalangue*? Wiedza w realnym? Wiedza, której nie znamy, którą się rozkoszujemy? Wiedza, co do której nie wiemy, że ją mamy?

Przerażenie wobec tego by wiedzieć o tej szczególnej rozkoszy (z fr. *jouissance*), która zawsze istniała, aby można ją było rozszyfrować. Jak daleko można rozszyfrować grozę wiedzenia? Aż do odpadu (z fr. *rebut*)?

W [procedurze przejścia] *passee*: paradoks świadectwa, gdzie składający i wysłuchujący go są podmiotami, które muszą wyzbyć się swojego poddaństwa/podporządkowania (z fr. *assujettissement*), aby móc słuchać i przekazywać kartelowi [ds. procedury] *passee* historyzującę składającego swoje świadectwo. Pragnienie analityka, to bezprecedensowe pragnienie, jest i czeka na to, by być przekazane dalej, jeśli akt analityczny miał miejsce, jeśli nastąpiło przejście od psychoanalizującego się do psychoanalizyka.

Teresa Trias - Hiszpania (FOE Barcelona)

Tłumaczenie: Joanna Szymańska

[1] Lacan, J., *Seminarium XXIV. L'insu que sait de l'une-bévue s'aile à mourre*, niepublikowane. Niemożliwa do przetłumaczenia gra na francuskich słowach „*soir*” [wieczór] i „*savoir*” [wiedza].

[2] Lacan, J., *The Third*, *The Lacanian Review*, przeł. Philip Dravers, nr 7, s. 95.